

ಕಿತ್ತಲೆ, ಬಾದಾಮಿಗಿಂತ ಲವೀನಕ್ಕನ ನಗುವೇ ಚಂದ

ಸೌಮ್ಯ ಪ್ರಭು ಕಲ್ಯಾಣ್

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಜನ್ಮ ಎಂದಿನಂತೆ ಹಾರಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನ ಕೈಗಳೇ ರೆಕ್ಕೆಗಳು. ಅದೋ ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನ ತಲೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ, ತಲೆ ಅಂದರೆ ಈ ಪುಟಾಣಿಗೆ ಕಂಡದ್ದು ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಬೈರಾಸು. ವಾ! ಅಪ್ಪ ನೋಡಿದ್ದೆ ಮುಗಿತು ಕಥೆ, ನಿನ್ನ ಬೇರೆ ಅವರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ, 'ಮಾಣಿ, ಇನ್ನೊಂದಲ ನನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡು, ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯದಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳೆ' ಅಂತ ಅವು ಅರ್ಭಟಿಸಿದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಇವರ ಸುದ್ದಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಬೇಡಪ್ಪಾ ಅಂದುಕೊಂಡವನು ರೆಂಜಿ ಮರದ ಪಕ್ಕದ ಕಾಲುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಸಾಗಿ ಮಾಯವಾದ.

ತಿಮ್ಮವಿಗೋ ಇಂದು ಮೈಮುರಿಯುವಷ್ಟು ಕೆಲಸ. ಅಡಿಕೆ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿಯುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನೂ ಅವನಪ್ಪನೊಡನೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಜನ್ಮವಿನದ್ದೇ ಧ್ಯಾನ. ಅಂತೂ ಇಂತೂ, ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದವನು ಅವನಪ್ಪ ವೀಳೆದಲೆ ತಿನ್ನಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇ ತಡ ತಿಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪರಾರಿಯಾದ. ಜನ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹುಡುಕಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೆರೆದಂಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕಟ್ಟೆಯವರೆಗೆ ಬಂದ. ಜನ್ಮ ಅಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ! 'ಜನ್ಮ, ಏ ಜನ್ಮ, ಜನ್ಮ.....' ಅಂತ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಬಂತು. ಸಿಳ್ಳೆ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೊಂದು 'ಕೂ...' ಹಾಕಿದ್ದೂ ಆಯ್ತು. ಜನ್ಮವಿನ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ತಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ಬೊಬ್ಬೆ, ಕೂ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೆರೆ, ಗದ್ದೆ, ಅಂಗಳ ಎಲ್ಲಾ ದಾಟಿ ಜನ್ಮವಿನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತೆ ಅಂತ, ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮೀಟರ್ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿತ್ತು!

ಪಾಪದ ಹುಡುಗ, ತನ್ನ ದೋಸ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಚಡಪಡಿಸಿದ. 'ಎಂಥ ಸಾವು! ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾಯೋದು, ಹೊರಡುವನಾ ಅಂಥ, ಆದ್ರೆ ತಡ ಆಗಿ ಅವ ಬಂದ್ರೆ? ಮತ್ತೆ ನಾನಿಲ್ಲದ್ದೆ